

Concluzii

Principalul scop în predarea / învățarea unei limbi străine constă în a ajuta studenții să comunice eficient. În selectarea activității sale cotidiene pentru orele de limbă profesorul va utiliza două criterii de bază:

1. Propriile sale preferințe (nici o activitate nu se va desfășura la nivel, dacă profesorului nu-i place);
2. Preferințele studenților, care depind de particularitățile de vârstă, de competențele de limba, interese, invenție (inventivitate), dexteritate și gradul de implicare.

Orice profesor trebuie să fie preocupat de activitatea sa și de succesele studenților săi, propunând noi metode de abordare a procesului de învățămînt. Fiecare apel la imaginație determină o implicare activă în desfășurarea orelor și va contribui la o asimilare temeinică a cunoștințelor predate.

Bibliografie

1. D. Girard. Comment enseigner le FLE. Paris, 1999.
2. Tendințe actuale în predare limbilor moderne. București, 1980.
3. Le plaisir d'apprendre. Info @ cabilam. com. fr. 2006.
4. Le français dans le monde. Francophonies du Sud. N. 3, 2005.
5. Larousse Médical. Paris, 1986.
6. Encyclopédie médicale pratique. Paris, 1975.
7. Express 30/4, 2002, p. 30.
8. Femme Actuelle, 1999, p. 69.
9. Santé magazine, 2005, p. 75.

TIPURILE DE ACTIVITĂȚI UTILE ȘI INTERESANTE, FOLOSITE ȘI IMPLIMENTATE ÎN PROCESUL DE STUDIU

Natalia Doronin

Catedra Limbi Moderne USMF „Nicolae Testemițanu”

Summary

Types of useful and interesting activities applied in the process of study

Studying a foreign language implies the formation of writing and speaking skills, as well as obtaining some performances that will help the student read and speak. From the theoretical point of view, learning is based on two aspects: linguistic and methodological. The linguistic aspect covers the lexical and grammatical material with interesting, scientific, informative problematic aspects. The methodological aspect refers to: organization of the selected material, determination of the text consequence, exercises, tests use, verification of the abilities and of the linguistic skills.

Rezumat

Studierea unei limbi străine implică formarea competenței de comunicare orală și scrisă, precum și obținerea unor performanțe care să-i permită studentului să citească literatură în limba străină, să comunice. Din punct de vedere teoretic, învățarea limbajului de specialitate vizează două aspecte: lingvistic și metodic. Aspectul lingvistic cuprinde materialul lexical și cel gramatical, selectarea textelor cu conținut științific, cu caracter comunicativ, informativ, problematic, interactiv. Aspectul metodic se referă la organizarea materialului selectat, determinarea succesiunii textelor, la verificarea abilităților și deprinderilor lingvistice.

Selectarea materialului pentru orele practice are următoarele obiective: însușirea practică a limbajului uzual, priceperea de a conversa pe teme vizînd aspecte de viață cotidiană, însușirea terminologiei medicale, formarea deprinderii, de a citi literatura de specialitate, de a selecta din

textul citit informația necesară, de a interpreta, de a forma pe baza textului citit, propriile enunțuri, de a forma deprinderi, de a conversa pe teme legate de specialitate, formarea priceperii de a utiliza dicționarul și de a traduce texte din domeniu, formarea deprinderii de exprimare în scris, dezvoltarea interesului pentru studierea limbii străine, pregătirea pentru examenul de competență lingvistică. Lexicul de specialitate trebuie învățat în mod special, pentru că buna cunoaștere a lexicului uzual nu este suficientă, nu presupune înțelegerea adecvată a unui text specializat. Textele didactice se aleg după următoarele criterii: - unitatea tematică; - conținut informativ; - unitate conținut; - accesibilitate; - autenticitate; - textele să fie scurte; - subtemul de exerciții trebuie să cuprindă probleme de gramatică specifice limbajului științific, exerciții de formare a deprinderilor de lectură, de selectare a informației de bază, de fixare a informației; - textele trebuie să prezinte interes pentru studenți și să se bazeze pe cunoștințele deja acumulate, să țină cont de capacitățile intelectuale ale studenților.

Transmiterea și însușirea unui text de specialitate presupune următoarele etape: - pregătirea și organizarea materialului didactic; - familiarizarea cu noțiunile folosite în text; - evidențierea termenilor cheie; - citirea textului; - verificarea înțelegerii textului prin traducerea adecvată a termenilor noi; - traducerea selectivă a propozițiilor; - exerciții de tipul întrebare-răspuns; - ascultarea textului și redarea lui în formă orală și scrisă ce are un scop: activizarea lexicului de specialitate, formarea priceperilor de a selecta informațiile referitoare la viitoarea specialitate.

Activitățile interactive și cele socioculturale sunt utile: - utilizarea materialelor și mijloacelor auxiliare în predare; - folosirea unor materiale autentice ca ziare, reviste, articole, vederi, ca tehnici de predare cu caracter aplicativ; - folosirea dicționarilor ca reviste pentru învățarea și utilizarea limbii engleze; - utilizarea bancurilor, glumelor, frământărilor de limbă ca modalități de ameliorarea abilităților de ascultare, comunicare mai eficientă; - învățarea studenților să lucreze la proiecte, să discute și să rezolve probleme de viață; - utilizarea unor surse alternative pentru învățare, pentru creșterea flexibilității și pentru adaptarea proceselor didactice la specificul nivelului studenților, crearea contextului folosind mimica, posturile.

Aceste activități au rolul de a-l plasa pe student în situații de comunicare similare celor din viața reală și constituie activitățile de învățare ale domeniilor limbii ceea ce ține de: - activități de comunicare orală – ascultare activă și realizarea monologurilor și dialogurilor; - activități de comunicare scrisă – eseu, rezumat; - activități de lectură și de învățare a categoriilor lexicale și gramaticale. Pentru construirea activităților didactice în concordanță cu obiectivele, competențele, valorile și cu actualitatea programelor, este nevoie de utilizarea metodelor, strategiilor diverse așa ca: - metode specifice ale învățării active, individuale și prin cooperare; - metode pentru formarea gândirii critice; - metode specifice stimulării și dezvoltării creativității studenților.

Specificul și caracteristicile procesului educațional determinate de importanța finalității formării personalității, implică necesitatea supunerii unei legi generale de apreciere propriei oricărui activități umane, eficiența. Din aceste considerente proiectarea proceselor didactice, organizarea și desfășurarea lor trebuie să respecte anumite norme și să se realizeze prin anumite forme, metode și moduri de activitate. Aceste circumstanțe generează necesitatea abordării procesului educațional din perspectiva tehnologiei didactice, ce înglobează ansamblul de forme, metode, mijloace, tehnici și relații cu ajutorul cărora se vehiculează conținuturi în vederea atingerii obiectivelor. Considerăm că în procesul de învățămînt este semnificativă și oportună prezența unui suport de experiență deținută de studenți care, implicit, facilitează însușirea cunoștințelor și interesul pentru materia nouă. Interesul pentru materia de studiu depinde de mulți factori: de inteligența studentului, motivația, noutatea, utilitatea și importanța informației oferite de profesor. Pentru a fi auziți, înțeleși și acceptați de cei pe care îi instruiți este necesar să alegem corect modalitățile și tehnicile de lucru adecvate.

În practica predării limbii engleze există o multitudine de metode care au fost și sunt folosite unele mai eficiente, altele mai puțin eficiente.

Metode tradiționale:

1. Metoda traducerii (Grammar translation Method)

Este metoda clasică considerată simplă și eficientă ale cărei obiective sunt studiul gramaticii, al vocabularului. Abordarea este una deductivă, se pune accent pe învățarea conștientă. Capacitatea de receptare a mesajului scris și capacitatea de exprimare scrisă sunt cele mai exersate abilități. Limba nativă a studenților este intens folosită, tehnicile folosite fiind traduceri, citirea textelor, exerciții de gramatică și vocabular. Rolurile profesorului fiind de coordonator și de evaluator al studenților, interacțiunea în clasă avînd loc în special între profesor și studenți. Corectarea studenților este foarte importantă deoarece se pune accent pe corectitudine.

2. Metoda audio – linguală (The Audio – Lingual Method)

Vocabularul și gramatica sunt prezentate sub forma unor dialoguri care sunt învățate prin repetiție și imitație. Gramatica este predată în mod inductiv. Exercițiile care dezvoltă capacitatea de receptare a mesajului scris și capacitatea de exprimare scrisă sunt bazate pe activitățile comunicative. Tehnicile folosite sunt dialoguri, jocuri de rol, repetiții, exerciții de gramatică și de vocabular. Limba maternă a studenților nu este folosită. Profesorul este cel care controlează studenții, le oferă modelul de limbaj, studenții fiind imitatori ai acestui model.

3. Prezentare, Practică, Producere (Presentation, Practice, Production).

Profesorul introduce elementele de limbaj ce trebuie asimilate. Studenții exersează folosind tehnici de reproducere și de repetiție. La fel ca și în cazul metodei audio-linguale vocabularul și gramatica sunt predate inductiv, comunicarea primează, limba maternă nefiind utilizată, modelul este profesorul, care coordonează activitatea; pentru că este metoda bazată pe comunicare și evaluarea se face tot în acest fel.

Metode moderne:

1. Metoda directă (Direct Method)

Principalul obiectiv al acesteia este acela de a învăța studenții să comunice într-o limbă străină. Nu este admisă traducerea, profesorul folosindu-se de lumea reală, imagini, pantomimă pentru a sugera sensul. Astfel dezvoltîndu-se: capacitatea de exprimare orală și scrisă, de receptare a mesajului oral și a celui scris. Tehnicile folosite sunt: conversația, citirea cu voce tare, exerciții, compuneri, repetiții. Profesorul este partener al studentului, fără a folosi autoevaluarea, aceasta fiind făcută sub forma unui interviu și a redactării unui text scris.

2. Calea tăcerii (The Silent Way)

Aici predarea trebuie subordonată învățării. Studenții au un rol activ, fiind responsabili de propria lor învățare. Aceștia exersează mult, principalele domenii pe care se pune accent fiind pronunția și gramatica, greșelile fiind autocorectate.

3. Sugestopedia

Aplicarea studiului sugestiei în pedagogie, dezvoltată cu scopul de a ajuta studenții să depășească barierele învățării. Principalul obiectiv este de a accelera procesul învățării folosind puterile mintale. Studenții trebuie să aibă o atmosferă confortabilă, plăcută. Ei primesc noi nume și noi ocupații. Sunt două etape ale lecției una receptivă și una activă. Studenții participă la diferite activități: citesc, interpretează dialoguri, exersează diverse jocuri, dramatizări. Elementele pe care se pune accent sunt vocabularul, capacitatea de exprimare, capacitatea de receptare a mesajului scris și capacitatea de exprimare scrisă.

4. Învățarea limbii în comunitate (Community Language learning)

Se pune accentul aici pe comunicare, pronunțare, receptarea mesajului oral și scris, precum și discutarea unor elemente de gramatică. Limba nativă a studenților e folosită pentru a le da siguranță. Greșelile sunt corectate de profesor, evaluarea constă într-un test oral sau scris.

5. Metoda răspunsului fizic

Receptarea mesajului oral. Metoda are ca scop reducerea stresului în învățarea unei limbi străine. Partea inițială a lecției constă în modelare, profesorul dînd comenzi, realizînd acțiuni împreună cu studenții. În a doua fază a lecției studenții demonstrează că au înțeles comenzile. În etapa inițială profesorul vorbește și studenții răspund nonverbal, mai târziu rolurile se schimbă.

Limba maternă este folosită doar la început, profesorul fiind coordonatorul studenților, studenții fiind imitatorii acestuia. Studenții vor vorbi atunci când simt că sunt pregătiți. Profesorul este tolerant versus greșelile studenților. Evaluarea constă în verificarea înțelegerii prin realizarea unor activități.

6. Metoda comunicativă

Principalul obiectiv este fluența studenților, se pune accent pe comunicarea reală. Gramatica este învățată prin practică, tehnicile folosite fiind discuția, dezbaterile, jocurile de rol, drama. Erorile sunt tolerate în special în timpul activităților comunicative când accentul este pus pe fluență.

Deci diferențiem următoarele tipuri de tehnologii: - **tehnologii educaționale** care cuprind obiective transdisciplinare metodele și procedeele de formarea proceselor de pricepere, memorare și gândire în sistemul de evaluare. Ansamblul tehnicilor și cunoștințelor practice necesare pentru organizarea, testarea, asigurarea funcționalității instituției la nivel de sistem; - **tehnologii didactice** care cuprind obiectivele pe arii curriculare, teste, forme, metode și procedee de formare a cunoștințelor, capacităților și aptitudinilor, de evaluare a studenților; - **tehnologii metodice** care angajează: obiectivele generale ale disciplinei, obiectivele specifice.

Prin conexiunea reușită a diverselor elemente ale tehnologiei didactice ce descriu situații favorabile de învățare, modalități de instruire eficientă, se încearcă diferențierea și individualizarea procesului didactic, se respectă principiile științifice în activitatea practică de instruire.

Una dintre componentele importante ale tehnologiei didactice este metodologia. Metodologia didactică se constituie ca o știință, care studiază natura, funcțiile și clasificarea metodelor, utilizate în mod optim, în organizarea și dirijarea procesului de instruire. Metodologia didactică semnifică ansamblul metodelor și procedeele utilizate în procesul de instruire având la bază o concepție unitară cu privire la actul de predare – învățare, principiile și legile care-l guvernează.

Tehnologia didactică demonstrează demersul întreprins de profesor în vederea aplicării principiilor învățării într-o situație practică de instruire. Conceptul de tehnologie este explicat în două modalități: - sens restrâns – ansamblul mijloacelor audio-vizuale utilizate în practica educativă; - sens larg – ansamblul structurat al metodelor, mijloacelor de învățământ, a strategiilor de organizare a predării.

Tehnologia didactică vizează și aspecte de mass-media și aparatură tehnică adecvată.

Metodele reprezintă maniera de lucru, modul practic de depășire a activității, modalitatea concretă cu caracter instrumental, fiind o modalitate practică de informare, interpretare, acțiune.

Ca ansamblu complex de procedee, o metodă e eficientă atunci când cuprinde și structurează procedeele adecvate situației de învățare. Orice metodă e necesară, important e cât de oportun este folosită, dacă corespunde nivelului de dezvoltare a studentului în ce măsură este adecvată obiectivelor conținutului și cât de activ este antrenat studentul.

Metodele de învățământ sunt selectate de profesor în funcție de finalitățile educaționale, particularitățile individuale și de vârsta celor ce urmează a fi instruiți, conținutul procesului de predare – învățare, natura mijloacelor de învățământ, experiența sa didactică.

În cadrul orelor practice de limba engleză folosesc metode clasice (tradiționale): expunerea, explicația, conversația, descoperirea, demonstrația, munca cu manualul și alte surse, exercițiul, cât și metode moderne: studiul de caz, metode de simulare. În procesul de predare – învățare recurg la așa metode de transmitere și dobândire a cunoștințelor cum ar fi: expunerea, conversația, lectura; pentru formarea priceperilor și deprinderilor folosesc: exercițiul, lucrările practice etc. În dependență, de modul de organizare a activității studenților – metode frontale (expunerea, demonstrația); metode de activitate individuală (lectura); metode de activitate în grup (studiul de caz, jocul cu roluri); metode combinate (experimentul). Pentru evaluarea cunoștințelor și stimularea studenților utilizez: chestionarea orală, observarea și aprecierea verbală, lucrările scrise, testele. În cadrul orelor practice aproape la fiecare temă, apelăm la

metode de simulare a diverselor situații, dialoguri la stomatolog, dermatolog; explicarea unor noțiuni.

Concluziile

Metodele tradiționale sunt considerate eficiente și folosite în predare. Avantajele acestor metode constă în faptul că asigură cunoștințe solide de gramatică și vocabular, dezvoltă capacități de exprimare scrisă.

Metodele moderne sunt preferate datorită eficacității sporite în ceea ce privește comunicarea dezvoltându-se capacitatea de exprimare orală. Interacțiunea între elevi și profesor este sporită. De asemenea sunt metode bazate pe joc, ceea ce le face mai plăcute, motivația studenților crescând. Se crează noi oportunități pentru dezvoltarea limbajului și folosirea lui în comunicare.

Metodele tradiționale coexistă cu cele moderne în predarea limbii engleze fiecare având avantajele ei, elementele ce pot fi oricând folosite cu succes. Orele de limbă străină sunt interactive și au ca scop exploatarea limbii prin discuții, dezbateri, lucrul în grup și individual precum și exercițiilor, jocurilor la tema respectivă. Lecția rămâne forma fundamentală de organizare a activității didactice. Ea face posibilă diversificarea procesului didactic prin crearea unor relații profesor-elev ce permit realizarea activității frontale, în grup și individuale.

Tehnologia didactică îi atribuie procesului educațional un caracter sistemic și integrativ. Realizarea activității didactice, folosirea metodologiei didactice corespunzătoare de predare, învățare, evaluare, structurarea riguroasă a formelor de organizare a instruirii, utilizarea mijloacelor de învățământ.

Bibliografie

1. Chastain, K. 1988. Developing second-Language Skills. Theory and Practice. Orlando, Florida: Harcourt Brace Jovanovich Publishers.
2. Harmer, J. 2004. The Practice of English Language – Teaching. London. Longman.
3. Larsen – Freeman, D. 1986. Techniques and Principles in Language Teaching. Oxford: Oxford University Press.
4. Stern, N. N. 1996. Fundamental Concepts of Language Teaching. Oxford: Oxford University Press.
5. Presenting New Language. Oxford University Press, 1999.

ORIENTĂRI CONCEPTUALE DE EVALUARE ÎN PROCESUL DIDACTIC

Diana Cebotari

Catedra Limba Română și terminologie medicală USMF „Nicolae Testemițanu”

Summary

Conceptual aspects of assessment in didactic process

The assessment of the results of the activity in education, highlights the value, the level and achievements, the efficiency and efforts made by all the educational factors and the efficiency of the training activity. The assessment of the outcomes is not done by itself and for somebody, but it is related to the objectives, contents, methods and means of the teaching used. The significance and the need of achieving a relevant assessment became extremely evident. As a result the impact on the assessment which on working out and caring on of educational process is necessary to start some more efficient modalities to integrate the assessment acts in didactic activity. We mean the process of approaching the formative assessment priority and its transforming into a dominant of assessing the students.